

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare
a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 278 / 2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC .X. .X. SRL, județul .X.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției
Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 906573/03.04.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin adresa nr. .X./02.04.2012, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. X/03.04.2012, cu privire la contestația formulată de **SC .X. .X. SRL**, cu sediul în Com. .X., Sat .X., nr. X, bloc X, ap. X, Județul .X., C.U.I. ROX, J29/.X./23.10.2006, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/12.05.2011, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./10.05.2011.

SC .X. .X. SRL formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./12.05.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./10.05.2011, urmare inspecției fiscale efectuate de Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală și privește suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - TVA;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente TVA.

Având în vedere că organele de inspecție fiscală nu au putut face dovada comunicării deciziei de impunere contestate către S.C. .X. .X. SRL, aceasta fiind comunicată Biroului Judecătoresc .X., în temeiul prevederilor pct. 3.9. din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/20011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

potrivit cărora "în condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal", se consideră ca fiind depusă în termen contestația formulată de S.C. .X. .X. SRL.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, și art. 209, alin. (1), lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de **SC .X. .X. SRL**.

I. Prin contestația formulată, **SC .X. .X. SRL** solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/12.05.2011, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. .X./10.05.2011, în ceea ce privește stabilirea în sarcina societății a unei obligații de plată în sumă totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - TVA;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente TVA.

În motivația contestației, societatea aduce următoarele argumente:

Societatea susține ca în urma unei inspecții fiscale începute în 15.02.2006 și încheiate prin întocmirea și redactarea Raportului de inspecție fiscală nr. .X. din data de 10.05.2011, în sarcina sa au fost stabilite debite suplimentare și accesorii aferente în cuantum total de .X. lei.

Aceste debite suplimentare au fost evidențiate pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2005, adică pentru o perioadă de la care trecuseră, până la întocmirea Raportului de inspecție fiscală, mai mult de 5 ani.

În urma întocmirii Raportului de inspecție fiscală susmenționat (societatea susține că nu i-a fost comunicat) a fost emisă Decizia de impunere nr. .X./12.05.2011, titlu de creanță pentru sumele de .X. lei - Impozit pe profit suplimentar, perioada 01.01.2004-31.12.2005, .X. lei - majorări de întârziere aferente impozit pe profit (25.07.2004-25.10.2004), .X. lei - TVA suplimentară (01.01.2004-31.12.2005) și .X. lei - majorări de întârziere aferente TVA (25.07.2004-25.01.2005).

Societatea invoca urmatoarele aspecte procedurale:

Avand in vedere ca Directia Generala Coordonare Inspectie Fiscala incepuse un control fiscal la societate inca din februarie 2006, ale carui rezultate nu au fost transmise societatii, aceasta a solicitat acestei institutii, in data de 08 iunie 2010, sa îi comunice rezultatul controlului.

Aceasta solicitare a format obiectul unei Notificari, transmisa catre DGCIF prin intermediul B.E.J.- .X., dar societatea sustine ca, niciun moment nu a aratat in aceasta Notificare ca executorul judecatoresc ar avea un mandat de reprezentare din partea societatii, acest lucru nefiind posibil, avand in vedere statutul executorilor judecatoresti.

De asemenea, societatea sustine ca nu a ales ca domiciliu (sediul) pentru comunicarea actelor de procedura, adresa Biroului Executorului Judecatoresc, astfel ca, orice raspuns la solicitarea acesteia ar fi trebuit sa fie transmis la sediul societatii.

Cu ocazia unui control efectuat de inspectia fiscala din cadrul DGFP .X., in luna octombrie 2011 societatea a aflat ca ar exista un RIF si o decizie de impunere intocmite de DGCIF, inca din luna mai 2011, cuprinzand obligatii fiscale afarente anilor 2004-2005.

Pentru a lua cunostinta de continutul acestor inscrisuri societatea s-a adresat institutiei emitente cu o cerere de comunicare a actelor, primita de DGCIF la data de 14.10.2011, DGCIF aratand ca a comunicat societatii RIF nr. .X./10.05.2011 si Decizia de impunere nr. .X./12.05.2011, la sediul BEJ .X., fara a indica de ce a indeplinit aceasta procedura la adresa executorului.

In conditiile in care, societatea sustine ca nu a declarat niciodata ca si-ar fi ales un astfel de sediu pentru comunicarea actelor de procedura, societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au incalcat dispozitiile art. 44 din Codul de Procedura Fiscala care statueaza obligatia organelor de a comunica actul administrativ fiscal contribuabilului si nu imputernicitilor sai (chiar daca executorul ar fi fost un imputernicit al societatii).

Avand in vedere ca BEJ .X. nu avea calitatea de reprezentant legal sau conventional al societatii, acesta nu a adus niciodata la cunostinta societatii ca i-au fost comunicate documentele susmentionate.

De asemenea, pentru aceleasi considerente (lipsa calitatii de reprezentant si lipsa alegerii de domiciliu) comunicarea unui act de procedura la o adresa care nu reprezinta domiciliul/sediul (conventional sau legal) al persoanei, echivaleaza cu lipsa comunicarii actului respectiv, in acest sens pronuntandu-se in repetate randuri instantele judecatoresti (inclusiv Inalta Curte de Casatie si Justitie).

De asemenea, contestatoarea sustine ca, chiar daca BEJ .X. ar fi avut calitatea de reprezentant conventional al societatii, s-a statuat ca nu este valabila comunicarea actelor de procedura reprezentantului conventional, daca partea nu facuse alegerea de domiciliu la el (Trib. X - Sent. X/1957). Si chiar daca societatea ar fi facut o alegere de domiciliu, comunicarea ar fi trebuit sa se faca tot la sediul

societatii, in lipsa indicarii persoanei careia i se vor comunica actele de procedura (ICCJ-Sectia Civila - Dec. X/2004).

Societatea precizeaza ca a luat cunostinta de existenta RIF-ului si a deciziei de impunere de la organele de control din cadrul DGFP .X., iar despre continutul lor, odata cu comunicarea acestora de catre BEJ .X., in urma cererii societatii (11.10.2011), concluzionand astfel, ca prin raportare la aceasta data, contestatia este formulata inlauntrul termenului legal (30 zile - art. 7, alin. 1 Lg. 554/2004).

Societatea precizeaza ca potrivit art. 91, alin. (1) din Codul de Procedura Fiscala „dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani”, iar acest termen „incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala ”.

Calculand la data de 12.05.2011, creante fiscale pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2005, organele de control fiscal au incalcat dispozitiile legale susmentionate intrucat, la data intocmirii raportului de inspectie fiscala, dreptul acestora de a stabili obligatii fiscale pentru perioada susmentionata era prescris.

Societatea mentioneaza ca nu se afla in niciunul dintre cazurile de intrerupere sau suspendare a termenului de prescriptie, prevazute de dispozitiile art. 92 din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, astfel ca organul fiscal era obligat de dispozitiile art. 93 din acelasi act normativ, sa procedeze la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au incalcat dispozitiile art. 104 si 109 din Codul de Procedura Fiscala, in sensul ca inspectia fiscala a depasit termenul de 3 luni, iar obligatia organului de inspectie fiscala era de a comunica decizia de impunere in 30 de zile lucratoare de la incheierea inspectiei fiscale.

Mai mult, partea finala a inspectiei (intocmirea R.I.F.-ului) a depasit chiar si termenul prevazut de art. 98 din acelasi act normativ, care prevede: „ inspectia se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale ”.

Societatea mentioneaza ca nici in acest caz nu pot fi invocate motive de intrerupere sau suspendare a inspectiei fiscale, cu atat mai mult cu cat, in cuprinsul raportului intocmit, organul emitent nu „aminteste” despre astfel de intreruperi/suspendari si apreciaza ca, termenele prevazute de art. 104 si 109 din Codul de Procedura Fiscala sunt termene de decadere, DGCIF nemaivand dreptul, la data de 10.05.2011, sa intocmeasca un raport si sa emita o decizie de impunere pentru inspectia fiscala inceputa in data de 15.02.2006.

De asemenea, societatea sustine ca, o cauza supusa controlului judiciar, in mod definitiv si irevocabil, intra sub puterea (autoritatea) lucrului judecat, astfel ca ea nu mai poate fi supusa unei noi judecati, daca este vorba de acelasi obiect, aceeasi cauza si se poarta intre aceleasi parti.

In cazul de fata, prin Procesul verbal nr. .X. din data de 27.12.2004, A.N.A.F. prin D.G.F.P. .X. (autoritatea fiscala din acea perioada, intrucat societatea isi avea sediul in .X., judetul .X.) a stabilit ca societatea datoreaza .X. lei (ROL) reprezentand TVA suplimentara si .X. lei (ROL) reprezentand impozit pe profit pentru anul 2004.

Sumele susmentionate au fost platite (executate silit) la data de 21.04.2005, prin poprirea lor la tertul SC .X. SRL (un debitor al societatii) fara ca societatea sa aibe posibilitatea de a-si exprima opinia sau argumente referitoare la obligatiile fiscale.

Societatea a contestat procesul verbal la care face referire, in ceea ce priveste impozitul pe profit si prin Sentinta nr. X pronuntata de Curtea de Apel .X. la data de 28.02.2008, devenita irevocabila prin Decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie nr. .X./17.03.2009, actul administrativ a fost anulat in parte, A.N.A.F. fiind obligata la restituirea sumelor retinute cu titlu de impozit pe profit.

Pentru a ajunge la o astfel de concluzie, instantele de judecata au dispus administrarea probei cu expertiza contabila care a avut ca obiectiv stabilirea obligatiilor fiscale (impozit pe profit) datorate de societate pentru perioada 01.01.2004-31.12.2004, expertiza care a evidentiat imprejurarea ca in perioada susmentionata, societatea a inregistrat pierdere fiscala si nu putea datora impozit pe profit.

Aceasta expertiza a fost castigata cauzei, fiind opozabila Agentiei Nationale de Administrare Fiscala care a fost reprezentata prin DGFP .X. (emitentul actului) si Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor (emitentul deciziei din procedura prealabila).

Prin sentinta pronuntata de Curtea de Apel s-a statuat, in mod irevocabil (prin respingerea recursului A.N.A.F.) ca societatea nu datora impozit pe profit pentru perioada 01.01.2004-31.12.2004, aceasta fiind si motivarea instantei pentru anularea deciziei de impunere si pentru care s-a dispus restituirea sumelor platite cu acest titlu.

In opinia societatii, DGCIF nu mai poate analiza aceeasi perioada, cel putin din punctul de vedere al impozitului pe profit, intrucat ar insemna ca prin contestatia formulata de societate (in eventualitatea solutionarii nefavorabile a prezentei proceduri prealabile), sa supunem controlului judiciar acte si fapte transate irevocabil de instantele judecatoresti.

Organele de inspectie fiscala, la intocmirea Raportului din 10.05.2011 „a omis” sa aiba in vedere dispozitiile instantei referitoare la impozitul pe profit.

Considerentele pentru care se impune anulara deciziei in ceea ce priveste impozitul pe profit aferent anului 2004, in opinia societatii, se regasesc in cele doua expertize administrate de Curtea de Apel .X. in Dosarul nr. .X./42/2007.

Pentru aceleasi argumente susaratare, concluziile referitoare la majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, sunt nelegale si netemeinice si se solicita, de asemenea, anulara lor in totalitate.

Societatea sustine totodata, ca majorarile de intarziere pentru TVA sunt nelegale, avand in vedere plata TVA la data de 21.04.2005, in valoare totala de .X. lei (ROL), baza de calcul a acestor accesorii, precum si imprejurarea ca din aceasta data si pana la data de 07.05.2009 (data restituirii sumei de .X. lei), o imensa suma de bani ce apartinea societatii „a stat in mod nelegal si fara voia noastra, in conturile A.N.A.F”.

Pentru toate aceste considerente, societatea solicita admiterea contestatiei si anulara Raportului de inspectie fiscala nr. .X./10.05.2011 si a Deciziei de impunere nr. .X./12.05.2011.

II. Urmare inspectiei fiscale efectuate, organele de inspectie fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspectie Fiscala din cadrul A.N.A.F. au stabilit în sarcina SC .X. .X. SRL prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. .X./12.05.2011, emisa in baza Raportului de inspectie fiscală nr. .X./10.05.2011, obligatii fiscale suplimentare în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - TVA;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente TVA.

Perioada verificata: 01.01.2004 – 31.12.2005.

Impozitul pe profit

Activitatea desfasurata de societate in perioada verificata a constat, in principal, in cumpararea-vanzarea unui teren situat in comuna .X. .X., jud. .X.. In cursul anului 2003, S.C. .X. .X. S.A. (actual S.C. .X. .X. S.A.) in calitate de cumparator, incheie un Antecontract de Vanzare-Cumparare, autentificat la BNP .X. sub nr. X din 23.07.2003, cu .X. si .X., in calitate de vanzatori, ambii domiciliati in com. .X., sat .X., jud. .X., prin care se cumpara o suprafata totala de .X. mp teren situat in com. .X. .X., jud. .X..

Pretul terenului convenit este de X Euro, in echivalent lei la cursul BNR din data efectuării plății.

In baza precontractului, familia .X. primește un avans de .X. Euro, prin transfer bancar după cum urmează :

- .X. Euro in data de 03.09.2003 ;
- .X. lei (echivalent a .X. Euro) in data de 25.09.2003.

In data de 29.01.2004 este încheiat Contractul de Vanzare-Cumparare, autentificat la BNP .X. sub nr. .X./02.02.2004, prin care SC .X.L .X. SA cumpara de la soții .X. terenul in suprafața de X mp.

Pretul stabilit este de .X. Euro, in lei la cursul BNR din data efectuării plății, din care se scade avansul de .X. Euro achitat in cursul anului 2003, restul de pret (.X. Euro), fiind achitat in data de 27.02.2004, prin transfer bancar de către SC .X.GmbH-Germania, in baza contractului de credit inregistrat la BNR sub nr. .X..

Din suprafața totală de .X. mp, SC .X.L .X. SA vinde către SC .X. SCS din loc. .X. str. X nr. X, jud. .X., suprafața de .X. mp, in acest sens fiind întocmit Contractul de Vanzare-Cumparare autentificat sub nr. .X./18.02.2004.

Pretul stabilit de comun acord este de .X. Euro plus TVA, pret ce va fi achitat de către cumparatoare in 15 zile după ce vanzatorul prezintă o serie de documente in original si îndeplinește unele măsuri privind racordarea la energie electrică, gaze, canalizare, apă si mutarea sistemului subteran de conducte de transport titei.

La punctul 2.2 din Contract se stipulează ca "transmiterea proprietății de drept si de fapt de la vanzatoare către cumparatoare are loc azi, data autentificării prezentului înscris".

Conform documentelor financiar-contabile puse la dispoziție, suma de .X. lei, reprezentând c/v terenului de .X. mp, vandut la SC .X. SCS este facturată la finele lunii decembrie 2004, in acest sens fiind întocmită factura fiscală seria IFACB nr. .X./31.12.2004.

In data de 27.12.2004, inspectorii ai ANAF - D.G.F.P. .X., se deplasează la sediul SC .X.L .X. SA si stabilesc obligații de plată către bugetul statului, in conformitate cu art. 65, alin. 1 din O.G. nr. 92/2003, astfel: TVA in suma de .X. lei si impozit pe profit in suma de .X. lei.

Cumparatoarea, adică SC .X. SNC, primește in data de 16.03.2005 din partea ANAF-D.G.F.P. .X. adresa de înființare a poprii nr. .X./01.03.2005 si la data de 20.04.2005 o revenire la acea adresa, prin care cumparatoarea a fost informată ca vanzatoarea datorează Administrației Finantelor Publice impozit pe profit in suma de .X. ROL si TVA in suma de .X. ROL si ca ANAF - D.G.F.P. .X. a instituit poprire pentru aceste sume. Prin aceste adrese s-a specificat ca sumele poprite trebuie virate de către cumparatoare in conturile Trezoreriei .X..

Prin actul aditional la contractul de vanzare-cumparare din data de 18.02.2004, se reduce pretul total corespunzator proprietatii transferate de la .X. Euro plus TVA, la .X. plus TVA la cursul de schimb al BNR, valabil in data incheierii actului aditional, adica 20.04.2005. Pretul a fost platit de catre cumparatoare vanzatoarei, mai putin sumele reprezentand obligatiile vanzatoarei la bugetul statului, pe care cumparatoarea le-a virat direct in conturile Trezoreriei .X.. Deci suma ce s-a virat vanzatoarei a fost de .X. ROL inclusiv TVA .

Pentru realizarea obiectului de activitate, respectiv achizitionarea si tranzactionarea de proprietati imobiliare, SC .X.L .X. SA contracteaza de pe piata externa imprumuturi externe dupa cum urmeaza :

- contract de imprumut nr. .X. din data de 01.02.2003, incheiat cu persoana fizica .X. .X., cetatean german, in valoare de .X. Euro din care s-a tras efectiv suma de .X. Euro;
- contract de imprumut nr. .X. din data de 03.11.2003, incheiat cu .X. .X., X, .X.GmbH in suma totala de .X. Euro din care s-a tras efectiv suma de .X. Euro.

Ambele contracte au fost raportate si luate in evidenta BNR.

Pentru realizarea obiectivelor stabilite in contractul de vanzare-cumparare nr. .X./18.02.2004 respectiv, racordarea la energie electrica, apa, canal, gaze si mutarea sistemului subteran de conducte este incheiat contractul nr. .X./10.09.2004 cu SC .X. SRL si .X. SA din jud. .X., in valoare de .X. Euro plus TVA.

Totodata sunt incheiate un numar de trei contracte comerciale cu .X.GmbH, .X.&.X. GmbH si .X. KG, persoane juridice din Germania pentru planificarea, consilierea, dezvoltarea tuturor desenelor pentru proiectul de .X.ie din comuna .X. .X., jud. .X. si dezvoltarea lor pana la executie. Valoarea totala a facturilor externe emise de persoanele juridice din Germania este de .X. Euro (.X. Euro - .X.GmbH ; .X. Euro - .X. KG si .X. Euro -.X.&.X.) din care a fost achitata suma de .X. Euro dupa cum urmeaza :

- .X. Euro catre .X. Lange GmbH, in data de 22.04.2005;
- .X. Euro catre .X.&.X. in aprilie-mai 2005.

Suma de .X. lei, reprezentand contravaloarea in lei este evidentiata in balanta de verificare a lunii decembrie 2004 in creditul 401 Furnizori.

Documentele prezentate in timpul controlului nu justifica aceste cheltuieli, deoarece planurile si desenele proiectului de .X.ie .X. nu sunt realizate de cele trei societati din Germania, ci de SC .X. SRL, societate cu capital autohton cu sediul in .X., P-ta X nr. X.

Din verificarea cheltuielilor efectuate de societate in perioada analizata, organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele:

In trimestrul I 2004 s-au considerat ca nedeductibile cheltuieli in suma de .X. ROL, reprezentand, in principal, cheltuieli cu servicii de consultanta pentru care nu s-a prezentat documentatia aferenta, incalcandu-se prevederile art. 21, alin. 4, lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, cheltuieli cu chiria, energia electrica, apa neaferente realizarii veniturilor, cu incalcarea prevederilor art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In trimestrul II 2004 s-au considerat ca nedeductibile cheltuieli in suma de .X. ROL, reprezentand cheltuieli cu chirie, energie, apa neaferente realizarii veniturilor, incalcandu-se prevederile art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In trim. III 2004 s-au stabilit cheltuieli nedeductibile in suma 57.659.870 ROL - reprezentand cheltuieli neaferente realizarii veniturilor, cu incalcarea art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile.

In trim. IV 2004 s-au stabilit cheltuieli nedeductibile in suma de .X. ROL, reprezentand cheltuieli cu servicii externe, pentru care documentele prezentate nu sunt justificative, incalcandu-se prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, cheltuieli cu chiria, energia electrica, apa neaferente realizarii veniturilor, incalcandu-se astfel prevederile art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In trim. I 2005 s-au stabilit cheltuieli nedeductibile in suma de .X. ROL reprezentand in principal cheltuieli cu chiria, cheltuieli cu servicii de consultanta pentru care nu s-a prezentat documentul justificativ, incalcandu-se prevederile art. 21, alin. (1) si art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In trim. II 2005 s-au stabilit cheltuieli nedeductibile in suma de .X. ROL, reprezentand cheltuieli cu chiria, fiind considerate cheltuieli neaferente realizarii veniturilor, incalcandu-se prevederile art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In trim. III 2005 s-au stabilit cheltuieli nedeductibile in suma de .X. RON, reprezentand cheltuieli cu chiria si in trim. IV 2005 in suma de .X. RON, reprezentand tot cheltuieli cu chiria, incalcandu-se prevederile art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In conditiile in care societatea nu a realizat profit si nu are nici un angajat, o parte din cheltuielile cu chiria, energia electrica, apa sunt considerate cheltuieli neefectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, conform art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Organele de inspectie fiscala au stabilit, astfel:

1.	Imp. profit suplimentar	.X. RON
2.	Dobanzi	.X. RON
3.	Penalitati	.X. RON
	TOTAL	.X. RON.

Accesoriile aferente impozitului pe profit au fost calculate pentru perioada 01.01.2004 – 31.12.2005.

Societatea a achitat impozit pe profit: .X. RON cu OP nr. X din 21.04.2005.

Taxa pe valoarea adaugata

Perioada verificata: 01.01.2004 – 31.12.2005.

Organele de inspectie fiscala au constatat cu privire la TVA deductibila o diferenta intre TVA deductibila raportata de societate si TVA stabilita la inspectia fiscala in suma de .X. RON, diferenta ce provine din facturile de cheltuieli, considerate ca nedeductibile, prin incalcarea prevederilor art. 21, alin. (1) si art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, asa cum sunt prezentate in capitolul Impozitul pe profit.

Pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de .X. RON s-au calculate accesorii aferente, pentru perioada 01.01.2004 – 31.12.2005, dupa cum urmeaza:

- Majorari : .X. RON
- Penalitati: .X. RON.

Societatea a achitat TVA de plata: .X. ROL (.X. RON) cu OP nr. .X./21.04.2005.

Organele de inspectie fiscala mai mentioneaza ca, urmare actului de control nr. .X./27.12.2004 incheiat de organele DGFP .X., au fost achitate obligatii de plata in suma de .X. RON, reprezentand TVA de plata, cu OP nr. .X./21.04.2005 si .X. RON, reprezentand impozit pe profit, cu OP nr. .X./21.04.2005, deci un total de .X. RON.

Impotriva masurilor stabilite prin actul de control mai sus mentionat si a deciziei de impunere cu acelasi numar, societatea a formulat contestatia inregistrata la D.G.F.P. .X. sub nr. .X./14.03.2005, in conditiile legii conform celor retinute prin decizia mentionata.

Totodata, organele de inspectie fiscala ale D.G.F.P. .X. au inaintat catre Parchetul de pe langa Judecatoria .X., Plangerea penala inregistrata sub nr. .X./03.02.2005, deoarece la acea data S.C. .X. .X. S.A., nu figura cu dosar fiscal conform Serviciului Registru Contribuabili si Declaratii Persoane Juridice din cadrul D.G.F.P. .X..

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul A.N.A.F. a fost sesizata de catre D.G.F.P. .X. prin adresa nr. .X./04.04.2005 inregistrata la

A.N.A.F. sub nr. .X./06.04.2005 asupra contestatiei formulata de catre S.C. .X. .X. S.A. Ca urmare, A.N.A.F. - Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor a emis Decizia nr. .X./22.05.2005, prin care s-a decis suspendarea solutionarii cauzei referitoare la suma totala contestata de .X. RON, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea in conditiile legii conform celor retinute prin decizia mentionata.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1) Aspecte procedurale

a. Referitor la comunicarea rezultatelor inspecției fiscale către Biroul Executorului Judecătoresc .X., respectiv a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./12.05.2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr. .X./10.05.2011 emise de Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei organele de soluționare a contestației au reținut că prin Notificările nr. .X./03.03.2010 și nr. .X./07.06.2010, reprezentantul legal la S.C. .X. .X. SRL a solicitat Agenției Naționale de Administrare Fiscală – Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală comunicarea rezultatelor inspecției fiscale inițiate în baza Avizului de inspecție fiscală nr. .X./14.02.2006 cu precizarea că „*prezenta notificare se transmite prin intermediul executorului judecătoresc, în vederea realizării punerii în întârziere cu privire la obligația de a comunica Raportul de Inspecție Fiscală*”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și prevederile art. 7 lit. b) din Legea executorilor judecătorești nr. .X./2000, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că Notificările transmise de contestatară prin intermediul Biroului Executorului Judecătoresc .X. are caracterul unui act extrajudiciar, fiind asimilat unei corespondențe ordinare adresate de către contribuabil și pentru a nu se interpreta că s-ar refuza în mod nejustificat comunicarea documentelor solicitate, cu consecința acționării în justiție, s-a decis la nivel conducerii organelor fiscale comunicarea rezultatelor inspecției fiscale direct Biroului Executorului Judecătoresc, prin adresa nr. .X./12.05.2011, confirmarea de primire fiind datată 16.05.2011. Decizia a fost întărită și de faptul că organele de inspecție fiscală care s-au deplasat la sediul declarat al contribuabilului din localitatea .X., str. X nr. X, județul .X. au constatat că la adresa menționată funcționează o altă persoană juridică.

Însă, întrucât organele de inspecție fiscală nu au putut face dovada comunicării deciziei de impunere contestate către S.C. .X. .X. SRL, în temeiul prevederilor pct. 3.9. din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/20011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală potrivit căreia *”în condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal”*, organele de inspecție fiscală consideră ca fiind depusă în termen contestația formulată de S.C. .X. .X. SRL.

b. În ceea ce privește prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale invocate de contestatoare care susține că la data emiterii deciziei de impunere fiscală contestată, respectiv 12.05.2011, creanțele fiscale aferente perioadei 01.01.2004 – 31.12.2005 erau prescrise, organele fiscale fiind obligat de dispozițiile art. 93 din Codul de Procedură Fiscală să procedeze la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală, organele de soluționare a contestației rețin următoarele:

Obiectul inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. .X. SRL îl reprezintă, potrivit Avizului de inspecție fiscală nr. .X./14.02.2006, verificarea ansamblului declarațiilor fiscale și/sau operațiunilor relevante pentru inspecția fiscală pentru: impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată, contribuții sociale, perioada supusă inspecției fiscale fiind 01.01.2004 – 31.12.2005, iar data începerii inspecției fiscale fiind 14.02.2006.

În conformitate cu prevederile art. 89 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile la data începerii inspecției fiscale:

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

De asemenea, alin. (2) al art. 90 din același act normativ stipulează:

„(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.”

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că de la data începerii inspecției fiscale, respectiv **14.02.2006** și până la data emiterii deciziei de impunere contestate, respectiv **12.05.2011**, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale s-a suspendat, astfel că obligațiile fiscale aferente perioadei 01.01.2004 – 31.12.2005 nu sunt prescrise.

c. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 104 și art. 109 Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contestatara susținând că inspecția fiscală efectuată de organele de inspecție fiscală a durat mai mult de 5 ani și 90 de zile, iar termenele prevăzute de art. 104 și art. 109 din Codul de procedură fiscală sunt termene de decădere, organele de soluționare a contestației rețin că:

În conformitate cu prevederile art. 104 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data emiterii deciziei de impunere contestate:

„(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni.

Totodata, art. 109 alin. (1), alin. (3) și alin. (4) din același act normativ stipulează:

„(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.

(4) Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.”

Din prevederile legale invocate se reține că legiuitorul a stabilit termene înlăuntrul cărora organele de inspecție fiscală au „*obligația de a face*”, respectiv de a efectua inspecție fiscală și de a emite un act administrativ fiscal, însă nu a stabilit nicio sancțiune în cazul în care termenele stabilite sunt depășite. Astfel, termenele stabilite de legiuitor prin articolele invocate nu sunt termene sancționatoare, de decădere, nerespectarea acestora neatrăgând decăderea organelor de inspecției fiscale de a nu consemna rezultatele inspecției fiscale într-un raport de inspecției fiscale și de nu a emite un act administrativ fiscal care să cuprindă cuantumul obligațiilor fiscale stabilite suplimentar și cum în mod eronat susține contestatara.

d. În ceea ce privește invocarea puterii (autorității) de lucru judecat, contestatara susținând că o cauză supusă controlului judiciar, în mod definitiv și irevocabil, intră sub puterea (autoritatea) lucrului judecat, astfel că nu mai poate fi supusă unei noi judecăși, dacă este vorba de același obiect, aceeași cauză și se poartă într-aceleași părți, referindu-se la faptul că prin Procesul verbal nr. .X./27.12.2004 organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului .X. au stabilit, urmare inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. .X. SRL sume suplimentare de plată, reprezentând impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată, iar Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală nu mai poate analiza aceeași perioadă, din documentele aflate la dosarul cauzei organele de soluționare a contestației rețin următoarele:

Potrivit prevederilor art. 103 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data inițierii inspecției fiscale:

„(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora”.

Totodată, pct. 102.4 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data inițierii inspecției fiscale stipulează:

„102.4. Datele suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale la un contribuabil, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situații, cum sunt:

a) efectuarea unui control încrucișat, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte și contribuabilul în cauză;

b) obținerea pe parcursul acțiunilor de inspecție fiscală efectuate la alți contribuabili a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă inspecției fiscale;

c) solicitări ale organelor de urmărire penală sau ale altor organe ori instituții îndreptățite potrivit legii;

d) informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele controlului fiscal anterior.”

Din prevederile legale invocate, se reține că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării, însă prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora, datele suplimentare fiind definite prin Normele de aplicare ale Codului de procedură fiscală.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, reiese că organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului .X. au efectuat la S.C. .X. .X. SRL (fosta S.C. .X. .X. SA) o inspecție fiscală parțială având ca obiect taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit aferente tranzacționării uni teren conform contractului de vânzare cumpărare FN/01.04.2004 încheiat cu S.C. .X. SRL, rezultatele inspecției fiscale fiind consemnate în Procesul verbal nr. .X./27.12.2004 și Decizia de impunere nr. nr. .X./27.12.2004 prin care au fost stabilite în sarcina contestatarii obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și impozit pe profit în sumă de .X. lei.

Având în vedere sesizarea nr. .X./10.05.2005 înaintată Direcției Antifraudă Fiscală (actuala Direcție Generală Coordonare Inspecție Fiscală) de Garda Financiară – Comisariatul General, conducătorul activității de inspecție fiscală a decis efectuarea unei inspecții fiscale generale la S.C. .X. .X. SRL, care va cuprinde și reverificarea perioadei 01.01.2004 – 31.05.2004 pentru impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată.

În acest sens, organele de inspecție fiscală au transmis contestatarei Avizul de inspecție fiscală nr. .X./14.02.3006, prin care îl înștiințează că începând cu data de 14.02.2006 urmează să fie supus unei inspecții fiscale generale care va avea ca obiect verificarea ansamblului declarațiilor fiscale și/sau operațiunilor relevante pentru inspecția fiscală pentru: impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată, contribuții sociale, perioada supusă inspecției fiscale fiind 01.01.2004 – 31.12.2005.

Astfel, se reține că reverificarea taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2004 – 31.05.2004 a avut la bază sesizarea nr. .X./10.05.2005 înaintată de Garda Financiară – Comisariatul General către Direcția Antifraudă Fiscală (actuala Direcție Generală Coordonare Inspecție Fiscală).

Având în vedere cele de mai sus și faptul că excepțiile ridicate de contestatoare nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

2) Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - TVA;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente TVA;

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care prin contestație SC .X. .X. SRL nu aduce argumente și nu depune documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.01.2004 – 31.12.2005, societatea a înregistrat ca deductibile, cheltuieli reprezentând servicii externe de consultanță, pentru care nu s-au prezentat documente justificative, precum și cheltuieli cu chiria, energia electrică, apa, neafere realizării veniturilor, încalcându-se astfel, art. 21, alin. (4), lit. f) și art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestație, **SC .X. .X. SRL** deși solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./12.05.2011, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. .X./10.05.2011, contestând suma totală de **.X. lei**, reprezentând obligații fiscale principale (impozit pe profit și TVA) și accesoriile aferente stabilite suplimentar de

organele de inspecție fiscală, nu prezintă documente și argumente prin care să combată stabilirea sumelor suplimentare în cuantumul calculat de organele de inspecție fiscală, ci invoca numai argumente de natura procedurala.

În drept, sunt incidente prevederile art. 206, alin. (1), lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora :

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că prin contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiează aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art. 1169 Cod Civil *„cel ce face o propunere înaintea judecării trebuie să o dovedească”*, articol ce va fi abrogat la data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut la art. 230 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18.06.2010, în considerentele căreia se precizează: *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii în termen de 30 de zile în*

care se poate și formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”

Din analiza constatărilor organelor de inspecție fiscală și a documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că impozitul pe profit stabilit suplimentar a fost calculat asupra cheltuielilor cu chiria, energia electrică, apa și prestarea serviciilor de consultanță, considerate nedeductibile întrucât nu au fost prezentate documente justificative din care să reiasă că au fost aferente realizării de venituri, astfel că nu poate fi reținut argumentul contestatoarei că impozitul pe profit stabilit suplimentar este aferent anului 2004 și se regăsește în cele două expertize administrate de Curtea de Apel .X., în Dosarul nr. .X./42/2004, instanțele de judecată având o cu totul altă opinie.

Se reține că, prin contestație, **SC .X. .X. SRL** deși solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./12.05.2011, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. .X./10.05.2011, contestând suma totală de **.X. lei**, reprezentând obligații fiscale principale (impozit pe profit și TVA) și accesoriile aferente stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, nu prezintă documente și argumente prin care să combată stabilirea sumelor suplimentare în quantumul calculat de organele de inspecție fiscală, ci se rezumă la invocarea de argumente de natura procedurală, motiv pentru care în temeiul prevederilor art. 216, alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră :

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca : b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”, contestația formulată de **SC .X. .X. SRL** va fi respinsă ca nemotivată și nesusținută cu **documente** pentru suma de **.X. lei**, reprezentând impozit pe profit și TVA.

Deoarece prin prezenta decizie a fost respinsă ca nemotivată contestația pentru suma de **.X. lei**, reprezentând impozit pe profit și TVA, în baza principiului de drept conform căruia *“accesoriul urmează principalul”*, contestația se va respinge ca nemotivată și pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesoriile aferente impozitului pe profit și TVA.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în baza prevederilor art. 216, alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din OPANAF nr. 2137/25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

Respingerea ca nemotivată și nesuținută cu documente a contestației formulate de **SC .X. .X. SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./12.05.2011, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - TVA;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X